

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím:

A fővárosi utbaigazító hivatal

Forrás:

Népszava

Byp.
(Hely)

1913. 222
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

352

Hely

Idő

"1913"

Személy

Helyszám

352, 1913"

KÖZSÉGI ÜGYEK

***

A fővárosi utbaigazító hivatal.

*

Elhalasztják a hivatal szervezését, mert ellentét van az elnöki és a szociálpolitikai ügyosztály főfogaása között.

Még tavaly történt, hogy dr. Feleki Béla törvényhatósági bizottsági tag indítványt tett a fővárosi utbaigazító hivatal szervezésére. Ennek a hivatalnak az lenne a rendeltetése, hogy a szegényebb néposztálynak ügyes-bajos dolgokban — a közigazgatási hivatalokkal való érintkezésben és jogi ügyekben — utmutatást, támogatást nyújtson.

Feleki indítványát a közgyűlés elfogadta. Ennek megfelelően a tanács intézkedett az utbaigazító hivatal előkészítéséről. Az elnöki ügyosztály elkészítette a hivatal szervezetét és ahhoz a jogügyi bizottság máris hozzájárult. Szombaton a szociálpolitikai bizottság tárgyalta az erre vonatkozó előterjesztést. A bizottság ülésén dr. Wildner Ödön elnökölt, dr. Sidó Zoltán és dr. Ferenczi Imre voltak az előadók; az előbbi az elnöki ügyosztály, az utóbbi a szociálpolitikai ügyosztály részéről. A tárgyalás során kitűnt, hogy a két ügyosztály fölfogása között nagy ellentétek vannak, amelyet röviden a következőkben lehet összefoglalni:

A szociálpolitikai ügyosztály legfőbb elvi kifogása az, hogy az elnöki ügyosztály tul-

ságos szűkre akarja szabni az utbaigazító hivatal hatáskörét. Nevezetesen közigazgatási ügyekben a hivatal csak olyan egyéneknek adna utbaigazítást és tanácsot, akiknek évi jövedelme nem haladja meg a 2400 koronát. Még ennél is sokkal nagyobb hibának tartja azt, hogy az intézmény a bíróság előtt való eljárása csak olyanoknak az ügyében vállalkoznék, sőt még egyszerű jogi tanácsot is csak olyanoknak nyújtana, akik az 1911. évi első törvénycikk értelmében szegénységi jogon való pörlésre vannak jogosítva, vagyis akiknek jövedelme nem nagyobb a helyben szokásos napszámnál. Ez az intézkedés majdnem az egész ipari munkásságot kizárná az intézmény igénybevételétől. Tovább menve, az intézmény a bíróságok előtt, még a szegénységre perló feleket sem képviselné, hanem az ingyenes jogvédő egyesülethez utasítaná őket, ahol a jogvédelem — tudvalevőleg — nem ingyenes.

Ez a többszörös megszorítás egyáltalában nem a védelemre szorulóknak érdekében történik. Igen sok esetben a kellő jogi tanács visszatartja a szegény embert a pörösködéstől, ha tudniillik meggyőzik őt arról, hogy a pör ő rá nézve kilátástalan. Miért kelljen az ilyen embernek ügyvédhez mennie és ott

hiába fizetnie? Más esetekben az utbaigazító hivatal egyezséget hozhat létre a felek között és így elejét veheti sok haszontalan pörösködésnek, a bíróságok haszontalan megterhelésének. Az intézménynek tehát csak úgy volna értelme, ha a szegénységre perló feleket a bíróság előtt is képviseltetné, a

többi hozzáforduló feleknek pedig érdemes jogi tanácsot is adna.

A második elvi kifogás az, hogy a szabályrendelet-tervezet az intézményt erősen bürokratikus alapon akarja létesíteni és abba nem kapcsolja be az érdekelt köröket. A szociálpolitikai ügyosztály olyan bizottság szervezését javasolja, amelybe a közgyűlés az ügyvédi kamara két tagját, továbbá a kerületi munkásbiztosító pénztár két munkálató és két munkás tagját is kiküldené.

A szociálpolitikai ügyosztály harmadik kívánsága az, hogy az intézmény élére alapos elméleti jogi képzettséggel bíró vezetőt állítsanak. Mert csak az ilyen vezető lesz képes az intézményt irányítani és az alája rendelt alkalmazottak jogi véleményadásáért felelősséget vállalni.

Mindezeket a kívánságokat a szociálpolitikai ügyosztály előadója részletesen megokolta. Mi is úgy látjuk a dolgot, hogy a korlátozott hatáskörű utbaigazító hivatal nem felelne meg rendeltetésének. Az csak arra volna jó, hogy a hozzája forduló feleket a közigazgatási és bírósági hivatalok labirintusában ide-oda küldözgesse, anélkül, hogy érdemleges támogatásban részesítené őket.

Ennek az lenne a következménye, hogy a jogi tanácsra és igazi utbaigazításra szoruló munkásság csakhamar hátat fordítana ennek az intézménynek. Ilyen módon a főváros nem nyerne egyebet, mint egy hivatalt, amely — egyelőre — évi 50.000 koronába kerülne és néhány hivatalnok urnak valamelyes megélhetést biztosítana.

A szociálpolitikai bizottság úgy határozott, hogy mivel a két ügyosztály fölfogása ellentétes, az előterjesztést visszaadja újabb előkészítés végett; egyezzenek meg előbb a két ügyosztály, aztán majd a bizottság újra foglalkozik a kérdéssel. Mi ezt az elintézést tulajágosan kényelmesnek tartjuk. A bizottságnak az lett volna a föladata, hogy az ellentétes fölfogások között állást foglaljon és nem kellett volna attól félnie, hogy az ügyvédek talán elesnek néhány pörtől, ha az új intézményt célszerűen szervezik meg. Az elodázás következtében most már szeptemberig nem lehet ezt a kérdést dűlőre vinni.